رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

حُكْمُ السِّحْرِ وَالكِهَانَةِ وَمَا يَتَعَلَّقُ بِهَا | بشتو | پښتو

د جادو، کوډګرۍ او هغه څه حکم چې تړاو ورسره لري

ليکنه قدرمند شيخ صاحب
عبدالعزيز بن عبد الله بن باز

حُكْمُ السِّحْرِ وَالكِهَانَةِ
وَمَا يَتَعَلَّقُ بِهَا

د جادو، کوډګرۍ او هغه څه حکم چې
تړاو ورسره لري

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ العَلَّامَةِ
عَبْدِ العَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللهُ

ليکنه قدرمند شيخ صاحب
عبد العزيز بن عبد الله بن باز

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحمَنِ الرَّحِيمِ

نهم پیغام:

د جادو، کوډګرۍ او هغه څه حکم چې تړاو ورسره لري[1]

الحمد لله وحده، والصلاة والسلام على من لا نبي بعده، أما بعد:

په دې وروستيو کې د کوډګرو زياتوالي ته په ليدو چې د طب پوهنې دعوا لري او د جادو او يا کوډو له لارې درملنه کوي، په ځينو هيوادونو کې د دوی خپرېدل او د خلکو د ناپوهۍ څخه ګټې اخيستو ته په ليدو، ما وپتېله چې د الله تعالی د رضا لپاره، د هغه بندګانو ته دا موضوع روښانه کړم، او هغه څه چې د اسلام او مسلمانانو لپاره ستر ګواښ دی څرګند کړم؛ ځکه چې په دې کې له الله تعالی پرته له بل څه سره تعلق پيدا کول، او د الله تعالی او د هغه د پيغمبر صلی الله عليه وسلم د امر خلاف عمل کول دي.

نو د الله تعالی په مرسته پيل کوم او وايم چې: درملنه جواز لري، او مسلمان کولی شي د داخله، جراحۍ، او عصبي يا ورته ناروغيو لپاره ډاکټر ته ورشي؛ ترڅو يې ناروغي تشخيص شي او د شريعت مطابق يې په مجاز درملو سره درملنه وشي، البته پر هغه څه سره چې د طب په علم کې

1 دا وصيت په ۱۴۰۲ هجري قمري کال د علمي څېړنو، افتاء، دعوت او ارشاد څانګو د عمومي رياست لخوا په ۱۷ ګڼه کتابچه کې خپور شوی دی.

پیژندل شوي دي؛ ځکه چې دا د عادي اسبابو کارول دي او په الله تعالی د توکل سره مخالفت نه لري، الله تعالی چې ناروغي رالېږلې، نو درمل یې ورسره رالیږلي دي، څوک چې پرې پوهیږي هغه پوهیږي او څوک چې پرې نه پوهیږي هغه نه پوهیږي، خو الله تعالی خپلو بندګانو ته په حرامو کې شفا نه ده ایښودلې.

نو ناروغ ته روا نه دي هغو کوډګرو ته ورشي چې په غیبو د پوهیدو دعوا لري ترڅو ترې د خپلې ناروغۍ په اړه معلومات ترلاسه کړي، همدارنګه جواز نلري په هغه څه باور وکړي چې دوی یې ورته وایي، ځکه هغوی له غیبو خبرې کوي، او یا پیریان رابلي او له هغوی څخه د خپلو غوښتنو د پوره کولو لپاره مرسته غواړي، نو پر غیبو د پوهېدلو په ادعا سره دوی کافر او ګمراهان دي.

مسلم په خپل صحیح کې روایت کړی چې نبي کریم -صلی الله علیه وسلم- فرمایلي:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا».

ژباړه: «څوک چې کاهن -غیب ویونکي- ته لاړ شي او له هغه څخه د څه شي پوښتنه وکړي نو څلویښت ورځې یې لمونځ نه قبلیږي».

او له ابو هریره رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ

ﷺ».

ژباړه: «څوک چې کوډګر ته ورشي او په هغه څه کې يې ريښتينی وګڼي چې هغه يې وايي، نو پر هغه څه يې کفر وکړ چې پر محمد صلى الله عليه وسلم نازل شوي دي» دا حديث ابو داود نقل کړی او د څلورو سننو خاوندانو هم روايت کړی دی، او حاکم په صحيح روايت سره د پيغمبر صلى الله عليه وسلم څخه په دې الفاظو رانقل کړی دی:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

ژباړه: «څوک چې فال بين يا کاهن ته ورشي او په هغه څه کې يې ريښتينی وګڼي چې هغه يې وايي، نو پر هغه څه يې کفر وکړ چې پر محمد صلى الله عليه وسلم نازل شوي دي».

له عمران بن حصين رضي الله عنه څخه روايت دی، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي:

«لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَطَيَّرَ أَوْ تُطُيِّرَ لَهُ، أَوْ تَكَهَّنَ أَوْ تُكُهِّنَ لَهُ، أَوْ سَحَرَ أَوْ سُحِرَ لَهُ، وَمَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

ژباړه: «هغه څوک زمونږ څخه ندی چې بد پالي نيسي او يا ورته بد پالي کيږي، يا کهانت کوي او يا ورته کهانت کيږي،

يا کوډې کوي او يا ورته کوډې کيږي، او څوک چې غيب ويونکي ته راشي او په هغه څه کې يې تصديق وکړي چې هغه يې وايي، نو پر هغه څه يې کفر وکړ چې پر محمد صلى الله عليه وسلم نازل شوي دي». بزار په جيد سند سره روايت کړی دی.

نو په دې مبارکو حديثونو کې: غيب ويونکو، کوډګرانو، جادوګرو او ورته نورو کسانو ته له ورتللو، له هغوی څخه سوال کولو او د هغوی له تصديقولو څخه منع راغلې او په اړه يې ورته په عذاب سره ګواښ شوی دی.

دا جواز نلري چې په ځينو چارو کې د دوی په رېښتيا ويلو او يا د ګڼ شمېر خلکو په ورتګ سره څوک دوکه شي؛ ځکه دوی ناپوهان دي او پر هغوی غولېدل روا نه دي؛ ځکه چې رسول الله صلى الله عليه وسلم هغوی ته له ورتګ، له هغوی څخه د پوښتنې کولو او د هغوی د خبرو له تصديق کولو څخه منع کړې ده؛ ځکه چې په دې کې لوی منکر، ستر خطر او ناوړه پايلې پرتې دي، او ځکه چې دوی درواغجن او فاجران دي.

همدارنګه په دې حديثونو کې د کاهن او جادوګر د کفر دليل شتون لري، ځکه چې دوی دواړه پر غيبو د پوهېدو ادعا لري او دا کفر دی، او ځکه چې دوی يوازې خپلو اهدافو ته د رسېدو لپاره د پېريانو خدمت او عبادت کوي پرته له الله تعالى څخه، او دا په الله تعالى کفر او ورسره شرک کولو ته لاره هواروي، نو څوک چې د دوی پر غيبو د پوهېدو په ادعا کې هغوی رېښتني وګڼي، هغوی به هم د دوی په څېر وي، او

ځوک چې دا ډول کارونه له هغو کسانو ځخه زده کړي چې دا کارونه کوي، پيغمبر صلی الله عليه وسلم له هغوی ځخه بېزاري اعلان کړې ده.

او د مسلمان لپاره روا ندي پر هغه څه درملنې ته غاړه کېږدي چې دوی يې درملنه ګڼي، لکه په پخوانيو ليکنو کې طلسمي خطونه، يا ويلی شوي مرده کي (ليډ) او داسې نور مزخرفات چې دوی پرې پوهيږي، ځکه دا کوډې او د خلکو دوکه کول دي، او ځوک چې پرې راضي شول نو يقينا چې په باطل او کفر کې يې ورسره مرسته وکړه.

همدارنګه هېڅ مسلمان ته روا ندي له دوی وپوښتي چې په راتلونکي کې به خپل زوی ته ځوک کوي يا دا چې د بل خپلوان په اړه ترې پوښتنه وکړي، يا د هغه څه په اړه ترې وپوښتي چې د ښځې او خاوند او يا يې د کورنيو تر منځه د محبت او وفادارۍ يا دښمنۍ او جلا کېدو او داسې نورې خبرې دي. ځکه چې دا غيبي چارې دي چې يوازې الله تعالی پرې پوهيږي.

نو حاکمانو، محتسبينو او نورو ټولو هغه کسانو باندې چې ځواک او واکمني لري فرض ده چې د کاهنانو او فال ويونکو او دې ته ورته نورو کسانو له تګ ځخه خلک منع کړي او د هغو کسانو مخه ونيسي چې په بازارونو او نورو ځايونو کې په دې کار کې لاس لري، او د هغوی دا کار په کلکه وغندي او همدارنګه هغه کسان دې منع کړي چې دې ډول خلکو ته ورځي.

او جادو هم همداسې دی: يقينا چې له کفري محرماتو څخه دی؛ لکه څرنګه چې الله جل جلاله د دوو ملايکو په اړه فرمايلي:

﴿...وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَآ إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِۦ بَيْنَ ٱلْمَرْءِ وَزَوْجِهِۦۚ وَمَا هُم بِضَآرِّينَ بِهِۦ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِۚ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا۟ لَمَنِ ٱشْتَرَىٰهُ مَا لَهُۥ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ مِنْ خَلَٰقٍۚ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا۟ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمْۚ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ﴾

ژباړه: (..او ښودنه به نه کوله دوی هیچا ته تر هغه پورې چې وبه ویل دواړو بیشکه هم دا خبره ده چې موږ آزموینه (ازمیښت) یو نو مه کافر کیږه (په زده کولو د سحر) نو زده کاوه به هغوی له دوی دواړو نه هغه شی چې بیلتون به یې کاوه په هغه سره په منځ د میړه (خاوند) او ښځې د هغه کې، او نه وو دوی ضرر رسوونکي په دغه سحر سره هیچا ته مګر په اذن (حکم) د الله سره، او زده کوي دوی هغه څه چې ضرر رسوي دوی ته او نفع نه رسوي دوی ته، او هرومرو (خامخا) په تحقیق پوهیدل دوی چې خامخا هغه څوک چې پیری (اخلي) (زده کوي به اعتقاد د جواز) سحر نشته ده لره په آخرت کې هیڅ برخه (د نیکی)، او هرومرو (خامخا) ډیر بد دې هغه شی چې پلورلي (اخستی) دی دوی په هغه شي سره (حصه د) ځانو خپلو که چیرې وي دوی چې پوهیدلی

(په بد انجام د سحر نو نه به يې زده کاوه). [البقرة سورت: ۱۰۲ آيت].

نو دا مبارک آيت پدې دلالت کوي چې سحر کفر دی، او دا چې جادوګران د ښځې او خاوند تر منځ جلاوالی راولي، همدا رنګه پدې دليل دی چې جادو په خپله د ګټې يا تاوان رسولو اغېز نه لري، بلکې د الله جل جلاله په کوني قدري ارادي سره اغېز کوي؛ ځکه چې الله جل جلاله هغه ذات دی چې خېر او شر يې پيدا کړی دی.

همدارنګه دغه مبارک ايت په دې هم دلالت کوي چې هغه خوک چې جادو زده کوي يوازې هغه څه زده کوي چې ورته ضرر رسوي او ګټه نه لري او دا چې د الله په نزد د دوی برخه نشته، يعني: (قسمت او نصيب)، او دا د جادوګرو لپاره يو ستر ګواښ دی چې په دنيا او اخرت کې به هغوی تاوانيان وي، او دا چې دوی خپل ځانونه په تېټه بيه وپلورل، او له همدې امله الله تعالی په دې وينا سره دوی ملامت کړل:

﴿...وَلَبِئۡسَ مَا شَرَوۡاْ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمۡۚ لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ﴾

ژباړه: (... ډېره بده ده چې په خورا ناځيز شي يې خپل ځانونه وپلورل که چېرې دوی پوهېدلي وای). [البقرة: ۱۰۲]، او الشراء دلته د پلورلو معنا لري.

او يقينا چې د دې مشرکانو زيان لوی او حالات يې ګواښوونکي دي؛ (دوی هغه خلک دي) چې دا زده کړې ورته له مشرکانو په ميراث پاتې شوي او د کمزوري عقلونو خاوندان پرې دوکه کوي؛ إنا لله وإنا إليه راجعون، حسبنا الله

ونعم الوکيل، الله تعالی زموږ لپاره د دوی د شر په وړاندې کافي او غوره ضامن دی.

موږ له الله -جل جلاله- څخه د جادوګرانو، فالبينانو او نورو ټولو کوډګرانو له شر څخه د عافيت او سلامتيا غوښتنه کوو، او همدارنګه موږ له هغه – سبحانه و تعالی- څخه سوال کوو چې مسلمانان د دوی له شر څخه وساتي، او مسلمانو واکمنانو ته توفيق ورکړي چې له دوی څخه باخبره شي او د الله حکم پرې پلي کړي، ترڅو بندګان د دوی له ضرر او بد عمل څخه خوندي پاتې شي؛ يقينا چې هغه سخي او کريم ذات دی.

الله -جل جلاله- خپلو بندګانو ته داسې څه روا کړي چې د جادو له اغېزمنېدو وړاندې پرې خپل ځانونه خوندي وساتي او الله پاک هغوی ته دا - هم - واضحه کړې ده چې د جادو له کېدو وروسته پرې خپله درملنه وکړي، دا د هغه له خوا پر دوی مهرباني او احسان دی او پر دوی د هغه د نعمت بشپړول دي.

لاندې د هغو شيانو په اړه وضاحت دی چې د جادو له اغېزې څخه مخکې پرې ځان له خطر څخه ژغورل کيږي او هغه شرعي مباح څيزونه چې د جادو له اغېزې وروسته پرې درملنه کيږي:

لومړی: هغه څه چې د جادو له ګواښ څخه مخکې پرې ژغورل کيږي، چې تر ټولو اړين او ګټور يې د هر فرضي لمانځه پسې له سلام ګرځولو وروسته مشروع اذکار، دعاګانې

او مسنون دمونه لکه: آية الکرسي لوستل، چې په قرآن کريم کې ستر آيت دی، آيت الكرسي د الله تعالى دا قول دی:

﴿ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ٢٥٥﴾

ژباړه: [الله هماغه دی چې له ده پرته بل معبود نشته تل ترتله ژوندی سمبالونکی دی، نه پرکالي پرې راځي او نه خوب، څه چې په اسمانو کې دي او څه چې په ځمکه کې دي (ټول) د هغه دي، دا به څوك وي چې د هغه له خوښې پرته د چا سپارښتنه ورته وکړي؟ په هر هغه څه پوهيږي چې د دوی مخې يا يې شاته دي، او دوی د هغه له معلوماتو هيڅ شی نه شي راګيرولای مګر هغه چې د ده خوښه وي، کرسی يې پر اسمانو او ځمکې پراخه ده، او د دې دواړو (ځمکې او اسمان) ساتنه يې نه ستومانه کوي او هغه لوی اوچت ذات دی. [البقرة سورت: ايت ۲۵۵]، او همدارنګه يې د ويده کېدو پر مهال لوستل؛ له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه په صحيح حديث کې روايت دی چې هغه فرمايلي:

«مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي لَيْلَةٍ، لَمْ يَزَلْ عَلَيْهِ مِنَ اللهِ حَافِظٌ، وَلَا

يَقْرَبُهُ شَيْطَانٌ حَتَّى يُصْبِحَ».

ژباړه: (څوک چې د شپې لخوا ايت الکرسي تلاوت کړي، د الله تعالى له طرفه به د هغه لپاره ساتونکى وي او تر سهاره پورې به هېڅ شيطان ورته نه نږدې کيږي).

او د هغې له جملې څخه د لاندې سورتونو تلاوت کول دي:

﴿قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ١﴾

(ووايه هغه الله يو دى

﴿قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلۡفَلَقِ ١﴾

(ووايه د سباوون پر رب پناه غواړم)

﴿قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ١﴾

(ووايه د (ټولو) خلکو پر پالونکي پناه غواړم) [الناس: ١]، د هر فرض لمانځه پسې، او دا درې سورتونه د هرې ورځې په پيل کې د سهار د لمانځه پسې او د هرې شپې په پيل کې د ماښام د لمانځه پسې.

همدا رنګه د شپې په پيل کې د البقره سورت دوه وروستي آيتونه، چې د الله تعالى دا قول دى:

﴿ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن رُّسُلِهِۦۚ وَقَالُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ غُفۡرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ ٢٨٥﴾

ژباړه: (پیغمبر صلی الله علیه وسلم (پر هغه هدایت ایمان راوړی دي چې د هغه د رب له خوا پر هغه نازل شوی دی او څوك چې د دې پیغمبر منونکي دي، هغوی هم دا هدایت د زړه په مینه منلی دی، دوی ټولو الله، د هغه ملایکې، د هغه کتابونه او د هغه پیغمبران (علیهم السلام) منلي دي او د هغو وینا دا ده چې: موږ د الله د پیغمبرانو ترمنځ توپیر نه کوو، موږ حکم واورېده او اطاعت مو ومانه ای الله! موږ ستا څخه د ګناه بخښنې غوښتونکي یو او همدا ستا لوري ته زموږ درتګ دی). د سورت تر پایه.

دلیل یې له رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه صحیح حدیث دی چې هغه فرمایلي:

«مَنْ قَرَأَ الآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ البَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ كَفَتَاهُ».

ژباړه: «څوک چې د بقرې سورت اخري دوه آیتونه د شپې لخوا تلاوت کړي، د هغه لپاره به کافي وي»، او معنا یې داده بیا هم الله ښه پوهیږي: د هر ډول شر له مخنیوي څخه به ورته بسنه وکړي، او د هغې له جملې څخه د شپې او ورځې لخوا او کله چې په کور، ودانۍ، دښته، فضا، سمندر کې مبشت کیږي، الله -تعالی- باندې - د هغه - په ښېړو کلمو سره پناه یوسي، د رسول الله -صلی الله علیه وسلم- ددې خبرې پر بنیاد چې فرمایي:

«مَن نَزَلَ مَنْزِلًا فَقالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِن شَرِّ ما خَلَقَ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيءٌ حتَّى يَرْتَحِلَ مِن مَنْزِلِهِ ذلِكَ».

ژباړه: «څوک چې په يو کور (يو ځای) کې استوګن شي او ووايي: (أعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق) يعنې: زه د الله په بشپړو کلمو سره د هر هغه څه له شر څخه پناه غواړم چې هغه پيدا کړي دي، نو هيڅ شی به هغه ته ضرر ونه رسوي ترڅو چې له دغه کور څخه کډه نه شي».

او د هغې له جملې څخه دا دی چې يو مسلمان د ورځې او شپې په پيل کې درې ځلې ووايي:

«بِسْمِ اللهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيءٌ فِي الأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ العَلِيمُ».

ژباړه: (د هغه الله په نوم چې ضرر نشي رسولی د هغه له نوم سره هيڅ يو شی پر ځمکه او نه په آسمان کې او هغه اورېدونکی او ښه پوه دی).

دي کار ته د رسول الله -صلى الله عليه وسلم- د هڅونې له امله او دا چې دا عمل له هر ډول شر څخه د خونديتوب سبب دی.

دويم: هغه څه چې د جادو له اغېزې وروسته پرې د جادو درملنه کيږي، او دا کار په لاندې طريقو سره کيږي:

لومړی يې: الله تعالى ته زياته زاري کول، او له هغه سوال کول چې دا ضرر ترې لرې کړي او ناروغي يې ښه کړي.

دويمه يې: د جادو د ځای په موندلو کې زيار ويستل دي؛ هغه که په ځمکه کې وي، يا غره او يا بل ځای کې؛ نو کله چې سحر وپيژندل شي، راوويستل شي او له منځه يوړل شي،

سحر باطلیږي، او دا تر ټولو ګټور علاج دی.
دریم یې: په شرعي دم او دعاګانو دمول چې دا اذکار زیات دي لکه:
هغه چې له رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه ثابت دي چې فرمایي:
«اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ، أَذْهِبِ الْبَأْسَ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا».
ژباړه: (اې د خلکو ربه، دردونه لرې کړه او شفا ورکړه، ته شفا ورکوونکی یې، ستا له شفا پرته بله شفا نشته، داسې شفا چې ناروغي نه پرېږدي). درې ځلې یې وایې.
او د دمونو له جملې څخه یو دا دی کوم چې جبرائیل علیه السلام پرې پیغمبر صلی الله علیه وسلم دم کړی و، چې د هغه دا وینا ده:
«بِسْمِ اللهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنِ حَاسِدٍ، اللهُ يَشْفِيكَ، بِسْمِ اللهِ أَرْقِيكَ».
ژباړه: (د الله په نوم، زه تا دموم، د هر هغه څه څخه چې تا ته زیان رسوي، او د هر نفس د شر او یا د کینه کوونکي د سترګو له شر څخه، الله دې تا ته شفا درکړي، د الله په نوم زه تا دموم). دا به درې ځلې تکراروي.
او له دې - د هغه چا لپاره ګټور علاج چې له خپلې مېرمنې سره له کوروالی بند شوی وي - چې: د بېرۍ اووه شنې پاڼې

واخلي، په تېره او يا بل څه يې وتکوي، بيا يې په يو لوښي کې واچوي او د پاسه پرې دومره اوبه ورتوی کړي چې د غسل لپاره بسنه وکړي او دا پرې ولولي:

آيت الکرسي، او

﴿قُلۡ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلۡكَـٰفِرُونَ ١﴾

(ووايه! اې کافرانو) [الکافرون: ١ ايت]، او

﴿قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ١﴾

(ووايه هغه الله يو دی). "[الإخلاص سورت: ١ايت]، او"

﴿قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلۡفَلَقِ ١﴾

(ووايه د سباوون پر رب پناه غواړم). [الفلق: ١]، او

﴿قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ١﴾

(ووايه د (ټولو) خلکو پر پالونکي پناه غواړم).

[الناس: ١].

او د سحر آيتونه چې په سورت الاعراف کې دي، چې هغه د الله –سبحانه و تعالی- دغه وينا ده:

﴿وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنۡ أَلۡقِ عَصَاكَۖ فَإِذَا هِيَ تَلۡقَفُ مَا يَأۡفِكُونَ ١١٧ فَوَقَعَ ٱلۡحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١١٨ فَغُلِبُواْ هُنَالِكَ وَٱنقَلَبُواْ صَٰغِرِينَ ١١٩﴾

ژباړه: (او موسی ته مو حکم وکړ چې لکړه (امسا) دې

وغورځوه! نو ناڅاپه يې د هغوی د دروغو جوړ کړي شيان بڼوی تېرول.
نو (په دې توګه) حق ثابت شو او څه چې هغو کول (چور) باطل شول.
نو هماغلته مغلوب شول او سپك وګرځېدل). [الأعراف سورت: ۱۱۷-۱۱۹ آيتونه].
او هغه آيتونه چې په يونس سورت کې دي او هغه د الله – سبحانه و تعالى- دغه وينا ده:

﴿وَقَالَ فِرۡعَوۡنُ ٱئۡتُونِي بِكُلِّ سَٰحِرٍ عَلِيمٖ ۝٧٩ فَلَمَّا جَآءَ ٱلسَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰٓ أَلۡقُواْ مَآ أَنتُم مُّلۡقُونَ ۝٨٠ فَلَمَّآ أَلۡقَوۡاْ قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئۡتُم بِهِ ٱلسِّحۡرُۖ إِنَّ ٱللَّهَ سَيُبۡطِلُهُۥٓ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُصۡلِحُ عَمَلَ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ۝٨١ وَيُحِقُّ ٱللَّهُ ٱلۡحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡمُجۡرِمُونَ ۝٨٢﴾

ژباړه: (او فرعون وويل چې هر ماهر کوډګر ماته راولئ.
کله چې کوډګران راغلل نو موسی (عليه السلام) هغوی ته وويل: تاسي چې د کومو شيانو غورځونکي ياست هغه وغورځوی.
بيا کله چې هغوی وغورځول، موسى (عليه السلام) وويل: تاسو چې څه راوړل هغه کوډې دي يقيناً الله به يې زر باطل کړي، بې شکه الله د مفسدانو کار نه سموي.

او الله په خپلو فرمانونو سره حق رښتیا کوي، که څه هم مجرمان ناخوښه اوسي). [یونس سورت: ایت ۷۹-۸۲]،

او هغه آیتونه چې په طه سورت کې دي:

﴿قَالُواْ يَٰمُوسَىٰٓ إِمَّآ أَن تُلۡقِيَ وَإِمَّآ أَن نَّكُونَ أَوَّلَ مَنۡ أَلۡقَىٰ ﴿٦٥﴾ قَالَ بَلۡ أَلۡقُواْۖ فَإِذَا حِبَالُهُمۡ وَعِصِيُّهُمۡ يُخَيَّلُ إِلَيۡهِ مِن سِحۡرِهِمۡ أَنَّهَا تَسۡعَىٰ ﴿٦٦﴾ فَأَوۡجَسَ فِي نَفۡسِهِۦ خِيفَةٗ مُّوسَىٰ ﴿٦٧﴾ قُلۡنَا لَا تَخَفۡ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡأَعۡلَىٰ ﴿٦٨﴾ وَأَلۡقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلۡقَفۡ مَا صَنَعُوٓاْۖ إِنَّمَا صَنَعُواْ كَيۡدُ سَٰحِرٖۖ وَلَا يُفۡلِحُ ٱلسَّاحِرُ حَيۡثُ أَتَىٰ ﴿٦٩﴾﴾

ژباړه: (هغوی (کوډګرانو) وویل: ای موسیٰ یا به یې ته غورځوې، یا به موږ ړومبي غورځونکي شو؟

(موسیٰ -علیه السلام-) وویل: نه تاسي یې وغورځوی، نو یو دم یې رسی ګاني او کونتی په کوډو سره موسیٰ (علیه السلام) ته ځغلېدونکي وبرېښېدلي.

نو موسیٰ (علیه السلام) په خپل زړه کې وېره ومونده.

موږ وویل: مه وېرېږه، همدا ته برلاسی یې.

او څه دي چې په لاس کې دي هغه وغورځوه، دوی چې څه جوړ کړي هغه به له ستوني تېروي، دا څه یې چې جوړ کړي، د کوډګر ټګي ده، او کوډګر چې هر چېرته راشي نه بریالی کیږي). [طه سورت: ۶۵-۶۹ آیتونه].

او هغه څه چې په اوبو کې تلاوت شول له لوستلو وروسته

دې درې غړپه اوبه وڅښي او په پاتې نورو سره دې غسل وکړي، نو په همدې سره به ان شاء الله مرض له منځه ولاړ شي، او که دوه ځلې یا زیات استعمال ته اړتیا پیدا شي نو تر هغه وخته پورې چې ناروغي له منځه لاړه شي هیڅ حرج نشته چې دغه کار تکرار کړي.

نو دا اذکار، دمونه او طریقې د جادو او نورو بدیو له شر څخه د مخنیوي لپاره تر ټولو لوی اسباب دي، او د جادو له پیښیدو وروسته یې د لرې کولو لپاره تر ټولو لویه وسله ده، البته د هغو کسانو لپاره چې په اخلاص، ایمان، او په الله تعالی باور او په هغه تکیه ولري، او هغه څه ته سینه پراخه کړي چې دا اذکار پرې دلالت کوي.

دا هغه څه وو چې د سحر د مخنیوي او درملنې لپاره وړاندې شول، او الله توفیق ورکونکی دی.

او دلته یوه مهمه مسله راځي چې هغه پیریانو ته په قربانۍ کولو او یا نورو طریقو سره د نږدې کېدو له لارې د سحر درملنه ده، چې دا جواز نه لري؛ ځکه چې دا د شیطان عمل، بلکې د لوی شرک یو ډول دی؛ همدارنګه د کاهنانو، د غیبو دعوا لرونکو او کوډګرو څخه د پوښتنې کولو او د هغوی د خبرو په کارولو سره د دې ناروغۍ درملنه جواز نلري؛ ځکه چې هغوی ایمان نه لري، دروغجن او فاسقان دي، په غیبو د پوهیدو ادعا کوي او خلک مغشوشوي او دوکې ورکوي، رسول الله صلی الله علیه وسلم دوی ته له ورتګ، له هغوی څخه د پوښتنې کولو او د هغوی د تصدیق کولو څخه

خبرداری ورکړی، لکه څنګه چې د دې ليکنې په پيل کې بيان شول. نو اړينه ده چې ډېره ترې وشي، او په صحيح حديث کې له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه روايت دی چې له هغه څخه د (نُشره) په اړه پوښتنه وشوه، نو هغه وفرمايل:

«هِيَ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ».

ژباړه: (دا د شيطان کار دی)، امام احمد او ابو داود په جيد سند سره روايت کړی دی.

النشرة: له جادو شوي شخص څخه د جادو لرې کولو ته وايي. او د هغه - صلى الله عليه وسلم - د خبرې مراد دا دی چې: د هغه جادو لرې کول چې د جاهليت خلکو به کاوه، او هغه داسې وو چې: له جادوګر څخه به يې د جادو لرې کولو غوښتنه کوله، او يا د بل جادوګر څخه يې د ورته جادو لرې کولو غوښتنه کوله.

او په دم، شرعي معوذاتو او مباحو درملو سره يې درملنه باک نه لري، لکه وړاندې چې يادونه وشوه. او دغه وينا علامه ابن القيم کړې، او شيخ عبدالرحمن بن حسن – رحمهما الله- په فتح المجيد کې کړې ده، او نورو علماوو هم دا خبره کړې ده.

له الله تعالى سوال کوو چې مسلمانانو ته له هرې بدی د ژغورل کيدو توفيق ورکړي، د دين ساتنه يې وکړي، په دين کې پوهه ورکړي، او له هر هغه څه نه يې وساتي چې د شريعت خلاف وي.

وصلى الله وسلم على عبده ورسوله محمد، وعلى آله وصحبه.

***

ps٣٩٧v ٤,٠- ٢٠٢٦/٠٨/١٧

حرمين

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and the Prophet's Mosque in languages.